

бовъта е хлѣбътъ, който слиза отъ небето. Ако не се храни съ любовъта, човѣкъ не може да се новороди. Само родениятъ добива граждansки права, съ които може да се ползува.

„Ако се не родите изново.“ Раждането, за което се говори въ стиха, не е еднократенъ процесъ. То не е статически, но динамически процесъ. Това раждане включва условията за растене. Наистина, като се роди, детето започва да расте физически, сърдечно и умствено. То трѣбва да расте непрекъснато въ придобиване на Божествено знание. Като израсте по съзнание, човѣкъ дохожда до новораждането отъ вода и Духъ, отдето започва съграждането на новия човѣкъ. И сега хората строятъ, но тѣ си служатъ съ органи, създадени отъ миналитѣ поколѣния, поради което носятъ сѫщитѣ навици и слабости. Тѣ лесно се обнадежватъ и обезнадежватъ. Забелязано е, че когато нѣма пари, човѣкъ става неразположенъ, ходи съ увисната глава, обезсърдченъ. Получи ли отнѣкѫде пари, духътъ му се подига, става доволенъ, насърдчава се и е готовъ за работа.

Сѫщото се отнася и до духовното състояние на човѣка. Срещне ли нѣкой добъръ човѣкъ, той се насърдчава. Срещне ли лошъ човѣкъ, той се обезсърдчава и мисли, че всички хора сѫ лоши. Защо при срещата си съ добрия човѣкъ вие се насърдчавате? Добриятъ човѣкъ представя статуя, добре изработена